

w niższym wymiarze, zasilek wyrównawczy będzie cofnięty lub odpowiednio zmniejszony.

§ 30. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów.

§ 31. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

(2) Z dniem tym tracą moc obowiązującą w odniesieniu do pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” wszystkie przepisy w przedmiocie unormowanym rozporządzeniem niniejszym.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński*

27.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

z dnia 9 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów Kontroli Państwowej, o dodatkach funkcyjnych, lokalnych i służbowych oraz terminie płatności uposażenia i umundurowaniu niższych funkcjonariuszów Kontroli Państwowej.

Na podstawie art. 3, 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 3, 23 i 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

Postanowienia wstępne.

§ 1. Funkcjonariuszami Kontroli Państwowej w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są funkcjonariusze państwowi, pełniący służbę w Kontroli Państwowej (urzędnicy, praktykanci oraz niżsi funkcjonariusze Najwyższej Izby Kontroli, Okręgowych Izb Kontroli i Urzędu Kontroli w Katowicach).

§ 2. Grupami uposażenia w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są grupy uposażenia zasadniczego, ustanowione w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663).

§ 3. Przez wyrażenie „dotychczasowe grupy uposażenia” użyte w dalszych postanowieniach rozporządzenia niniejszego rozumieć należy grupy uposażenia, ustanowione w art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

§ 4. Uposażenie funkcjonariuszów Kontroli Państwowej płatne jest w terminie ustalonym dla wypłaty uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

Rozdział I.

Zasady zaszeregowania funkcjonariuszów Kontroli Państwowej.

§ 5. Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli otrzymuje uposażenie grupy III.

§ 6. Osoby dopuszczone do służby przygotowawczej na praktykę płatną otrzymują:

a) posiadający wyższe wykształcenie, zakończone przepisaniem egzaminami, uposażenie grupy X,

b) posiadający wykształcenie gimnazjalne lub równorzędne — uposażenie grupy XI,

c) posiadający wykształcenie niższe, niż określone w punkcie b) niniejszego paragrafu — uposażenie grupy XII.

§ 7. Po odbyciu praktyki urzędnicy otrzymują uposażenie grupy bezpośrednio wyższej od odpowiedniej grupy podanej w paragrafie poprzednim. Posiadający wyższe wykształcenie mogą otrzymać uposażenie grupy VIII.

Urzędnicy nieposiadający wykształcenia wyższego mogą awansować najwyżej do VII grupy uposażenia.

§ 8. Niżsi funkcjonariusze Kontroli Państwowej otrzymują przy przyjęciu na służbę XII grupę uposażenia i mogą awansować najwyżej do X grupy uposażenia.

§ 9. W wyjątkowych przypadkach może Prezes Najwyższej Izby Kontroli zezwolić na rozpoczęcie służby na stanowisku urzędniczym w wyższej grupie uposażenia, niż określono w § 7 ust. 1, na awansowanie urzędnika nieposiadającego wyższego wykształcenia do grupy uposażenia wyższej, niż VII i na awansowanie niższego funkcjonariusza do grupy uposażenia wyższej, niż X.

Rozdział II.

Dodatki lokalne.

§ 10. Funkcjonariuszom Kontroli Państwowej, pełniącym służbę w m. st. Warszawie przysługuje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

		złotych miesięcznie
w grupie uposażenia	III —	225
" "	IV —	150
" "	V —	100
" "	VI —	65
" "	VII —	50
" "	VIII —	40
" "	IX —	30
" "	X —	25
" "	XI —	20
" "	XII —	15

§ 11. Funkcjonariuszom Kontroli Państwowej pełniącym służbę w Katowicach przysługuje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

		złotych miesięcznie
w grupie uposażenia	IV —	100
" "	V —	70
" "	VI —	45
" "	VII —	35
" "	VIII —	25
" "	IX —	20
" "	X —	15
" "	XI —	15
" "	XII —	10

Rozdział III.

Dodatki funkcyjne.

§ 12. Ustanawia się cztery stawki dodatku funkcyjnego. Dodatek funkcyjny przysługuje następującym urzędnikom, zajmującym stanowiska kierownicze w Kontroli Państwowej:

I — 1.500 zł miesięcznie Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli,

II — 600 zł miesięcznie Dyrektor Departamentu, Naczelnik Centralnej Rachuby, Prezes Okręgowej Izby Kontroli (Urzędu Kontroli w Katowicach),

III — 300 zł miesięcznie Naczelnik Wydziału w Najwyższej Izbie Kontroli,

IV — 200 zł miesięcznie Naczelnik Wydziału w Okręgowej Izbie Kontroli (Urzędu Kontroli w Katowicach).

Rozdział IV.

Dodatki służbowe.

§ 13. (1) Przyznaje się następujące dodatki służbowe pod warunkami, określonymi w ustępie drugim niniejszego paragrafu:

radca Najwyższej Izby Kontroli 100 zł miesięcznie,

radca Okręgowej Izby Kontroli 75 zł miesięcznie,

referent Najwyższej Izby Kontroli 60 zł miesięcznie,

referent Okręgowej Izby Kontroli 50 zł miesięcznie.

(2) Dodatek nie przysługuje osobom pozostającym w stanie nieczynnym, na urlopie bezpłatnym, zawieszonym w pełnieniu służby, jak również w przypadkach niepełnienia z jakiegokolwiek powodu co najmniej przez dwa miesiące obowiązków służbowych.

Rozdział V.

Umundurowanie niższych funkcjonariuszów Kontroli Państwowej.

§ 14. Przyznaje się niższym funkcjonariuszom Kontroli Państwowej umundurowanie ze Skarbu Państwa za opłatą 25% jego wartości.

Rozdział VI.

Zasady zaszeregowania funkcjonariuszów Kontroli Państwowej, pozostających w służbie w dniu 1 lutego 1934 r.

§ 15. (1) Urzędników i niższych funkcjonariuszów oraz praktykantów, pozostających w służbie w Kontroli Państwowej w dniu 1 lutego 1934 r. Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniony przez niego Prezes Okręgowej Izby Kontroli (Urzędu Kontroli w Katowicach) zaszereguje do jednej z dwóch po sobie następujących grup uposażenia, z których jedna ma uposażenie zasadnicze wyższe, a druga niższe od dotychczasowych poborów netto urzędnika (funkcjonariusza niższego, praktykanta).

(2) W wyjątkowych przypadkach Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zaszeregować funkcjonariusza Kontroli Państwowej do grupy uposażenia bezpośrednio wyższej od tej, która jest wyższą z dwóch przewidzianych w ustępie 1.

(3) Przez dotychczasowe pobory netto, o których mowa w ustępie 1, rozumie się sumę obejmującą uposażenie według stanu na dzień 1 stycznia 1934 r. wraz z dodatkami: regulacyjnym, mieszkaniowym, ewentualnie wyrównawczym, a dla utrzymujących rodzinę także z dodatkiem ekonomicznym na jednego członka rodziny — zmniejszoną o przypadające od takiej sumy: podatek dochodowy, opłatę emerytalną i opłatę na Fundusz Pracy.

(4) Przez dotychczasowe pobory netto osób pobierających uposażenie według wymiaru dla stolicy, rozumie się sumę obliczoną według zasad ustępu 3, zmniejszoną o 15%.

(5) Osoby objęte § 5, pozostające w służbie państwowej w dniu 1 lutego 1934 r., zostają zaszeregowane do III grupy uposażenia.

(6) Przy zaszeregowaniu na podstawie paragrafu niniejszego nie stosuje się ograniczeń, przewidzianych w §§ 6, 7 i 8.

Rozdział VII.

Zasiłek wyrównawczy.

§ 16. (1) Funkcjonariusze Kontroli Państwowej, którzy w związku z zaszeregowaniem do nowych grup uposażenia (§ 15) tracą przy porównaniu dotychczasowej płacy netto z nowym uposażeniem (uposażenie zasadnicze wraz z ewentualnym dodatkiem lokalnym, dodatkiem funkcyjnym, służbowym) więcej niż 7% dotychczasowej płacy netto, pobierają zasiłek wyrównawczy.

(2) Zasiłek ten winien pokrywać różnicę między pełną stratą a stratą 7%.

(3) Nie wypłaca się zasiłku wyrównawczego w przypadkach, w których zasiłek ten miałby wynieść mniej, niż 5 zł, jeśli chodzi o pobierających uposażenie grupy VIII i niższej, a mniej niż 10 zł, jeśli chodzi o pobierających uposażenie grupy VII i wyższej.

(4) Przez dotychczasową płacę netto, o której mowa w ustępie 1 niniejszego paragrafu, rozumie się uposażenie, jakie przysługiwało w dniu 1 stycznia 1934 r. wraz z dodatkiem regulacyjnym, ekonomicznym, mieszkaniowym, kresowym, wyrównawczym, funkcyjnym, służbowym, po potrąceniu podatku dochodowego, opłaty emerytalnej i opłaty na Fundusz Pracy.

(5) Przyznane zasiłki winny być zaokrąglone do 5 zł względnie kwot podzielnych przez pięć, przyczem kwoty od 2 zł 50 gr wzwyż uzupełniają się do 5 zł.

§ 17. Zasiłek wyrównawczy nie będzie wypłacany, albo będzie odpowiednio zmniejszony, jeżeli funkcjonariusz Kontroli Państwowej awansuje do wyższej grupy uposażenia, lub otrzyma dodatek funkcyjny, albo służbowy, którego uprzednio nie otrzymywał, lub otrzymywał w niższym wymiarze.

Rozdział VIII.

Postanowienia końcowe.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Najwyższej Izby Kontroli: *Krzemieński*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*